

Arrest

**nr. 89 140 van 4 oktober 2012
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 6 juni 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 september 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. PIEDFORT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers hebben op 3 februari 2011 een asielaanvraag ingediend bij de Belgische autoriteiten, die op 30 september 2011 resulteerde in beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep dat door verzoekers tegen deze beslissingen werd ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen leidde tot de arresten nrs. 75 575 en 75 576 van 21 februari 2012, waarbij hen eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd.

1.2. Verzoekers dienden op 7 december 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. Op 23 februari 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de in punt 1.2. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing is het voorwerp van een schorsings- en annuatieberoep (rolnr. 92 940), dat door de Raad verworpen werd bij arrest nr. 89 141 van 4 oktober 2012.

1.4. Op 2 maart 2012 dienden verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

1.5. Op 6 juni 2012 verklaarde de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de in punt 1.4. bedoelde aanvraag onontvankelijk. Op 26 juni 2012 werden verzoekers in kennis gesteld van deze beslissing.

Dit is de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) Artikel 9ter §3 — 4° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Uit het medisch advies van de arts-attaché I arts-adviseur d.d. 06.08.2012 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk,

Derhalve kan uit het voorgelegd standaard medisch getuigschrift niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkornst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM),

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hen bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

• De betrokkenen verblijven langer in het Rijk dan de overeenkomstig artikel 6 bepaalde termijn of slagen er niet in het bewijs te leveren de zij deze termijn niet overschreden hebben (art 7, alinea 1, 2° van de Wet van 15 december 1980). Betrokkenen tonen niet aan sedert wanneer zij in België verblijven. Het bevel om het grondgebied te verlaten, moet worden opgesteld in drie exemplaren: het origineel wordt afgegeven aan de vreemdeling, een exemplaar wordt mij toegestuurd en het derde wordt door uw diensten bewaard. Elk exemplaar dient door de vreemdeling ondertekend te worden, Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan betrokkenen te willen overhandigen.(…)”.

1.6. Op 26 juli 2012 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris tot afgifte van bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlagen 13 quinquies) aan verzoekers. Deze beslissingen zijn het voorwerp van een schorsings- en annuatieberoep (rolnr. 103 774), dat verworpen werd door de Raad bij arrest nr. 89 139 van 4 oktober 2012.

2. Onderzoek van het beroep

Uit de bespreking van onderstaand middel blijkt dat slechts korte debatten vereist zijn.

2.1. Onder het kopje *“Verzoekers menen de volgende middelen te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing: Moeilijk te herstellen ernstig nadeel, schending van de motiveringsplicht en zorgvuldigheidsplicht, manifeste beoordelingsfout”*, betogen verzoekers als volgt:

“Mevrouw M. loopt een reëel risico voor haar leven en fysieke integriteit in geval van een terugkeer naar Macedonië, daar in haar land van herkomst geen adequate behandeling is voor har ziekte.

Mevrouw M. lijdt immers aan een zware depressie, alsook aan psychosen en een post-traumatisch stresssyndroom.

Een en ander stemt wel degelijk overeen met een ziekte zoals voorzien in §1 , eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Verzoekers brengen thans de nodige stukken bij, waaruit blijkt dat verzoekster niet enkel lijdt aan een (ernstige) depressie, doch ook aan psychoses en een posttraumatisch stresssyndroom.

Verzoekers brengen namelijk een medisch getuigschrift bij , opgesteld door dr. Vlamincx op 07.06.2012. Dit getuigschrift behandelt de volgende aspecten:

- Aard en ernst van de ziekte

Gedetailleerde beschrijving en duur van de behandeling

- Pronostiek in geval van adequate behandeling of de afwezigheid van dergelijke behandeling

Het stelt de ernst van de medische toestand van mevrouw M. voldoende vast, zoals vereist volgens het bij artikel 9ter bepaalde.

Dr. Vlamincx is van oordeel dat verzoeker niet enkel lijdt aan een (ernstige) depressie, doch ook aan psychoses en posttraumatisch stresssyndroom.

Hij oordeelt verder dat een terugkeer naar haar land van herkomst zou resulteren in een verdere aftakeling, een verergering van de depressie EN zelfmoordneigingen!

Om die reden meent hij dat mevrouw M. medicatie dient te nemen, alsook een ambulante behandeling en begeleiding bij een psychiater dient te volgen.

Mevrouw M. reageert gunstig op de therapie die zij in België heeft mogen ondergaan. Omwille van de medicatie en de psychologische begeleiding door Dr. V. is. er namelijk een lichte verbetering vast te stellen in de gezondheidstoestand van verzoekster.

In casu kan het dan ook niet ernstig betwist worden dat verzoekster deze .medicatie en psychologische begeleiding nodig heeft, alsook dat zij deze behandeling en begeleiding niet kan genieten in haar land van herkomst.

Moest de medicatie die verzoekster nodig heeft, beschikbaar zijn in haar land van herkomst, quod absolute non, dan nog beschikt zij aldaar niet over de financiële middelen om de betreffende medicatie aan te schaffen.

Uit het feit dat verzoekers hun land van herkomst hebben verlaten om naar Europa te komen, dient te worden afgeleid dat zij niet kapitaalkrachtig zijn.

Daarenboven dient het de opmerking dat hun land van herkomst de oorzaak is van de zware depressie van verzoekster.

Haar terugsturen naar Macedonië zou haar enkel nog meer confronteren met haar (medische) problemen.

Dr. V. geeft zelfs aan dat, wanneer verzoekster zou worden teruggestuurd naar haar geboorteland, verzoekster zal weggewijnen en doodgaan.”

2.2. De Raad verklaart het middel onontvankelijk voor zover de schending opgeworpen wordt van het *“Moeilijk te herstellen ernstig nadeel”* aangezien dit geen onderdeel van een middel vormt. Dit veronderstelt immers de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of het overtreden beginsel en van de wijze waarop volgens de verzoekende partij deze rechtsregel of het beginsel wordt geschonden (RvS 29 november 2006, nr. 165.291; RvS 8 januari 2007, nr. 166.392; RvS 2 maart 2007, nr. 168.403), quod non in casu.

2.3. Verder dient de Raad vast te stellen dat verzoekers totaal niet ingaan op de motieven van de bestreden beslissing. Hun hele betoog is erop gericht aan te tonen dat de bestreden beslissing niet deugt aan de hand van een stuk dat *“thans”*, voor het eerst, gevoegd wordt bij het verzoekschrift, namelijk een medisch getuigschrift van 7 juni 2012. De Raad kan als annulatierechter echter niet besluiten tot de onwettigheid van de bestreden beslissing op grond van stukken waarover de gemachtigde van de staatssecretaris niet beschikte op het ogenblik dat hij de bestreden beslissing trof. De regelmatigheid van een administratieve beslissing dient immers te worden beoordeeld in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze te nemen (RvS 23 september 2002, nr. 110 548; RvS 26 februari 2009, nr. 4069 (c)). Evenmin kan de

Raad als annulatierechter in de plaats van de verwerende partij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf gaan beoordelen op basis van een aan het verzoekschrift gevoegd stuk. Verzoekers' overtuiging ten slotte dat *"een en ander wel degelijk overeen(stemt) met een ziekte zoals voorzien in §1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk"* kan de motivering van de bestreden beslissing niet aan het wankelen brengen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA